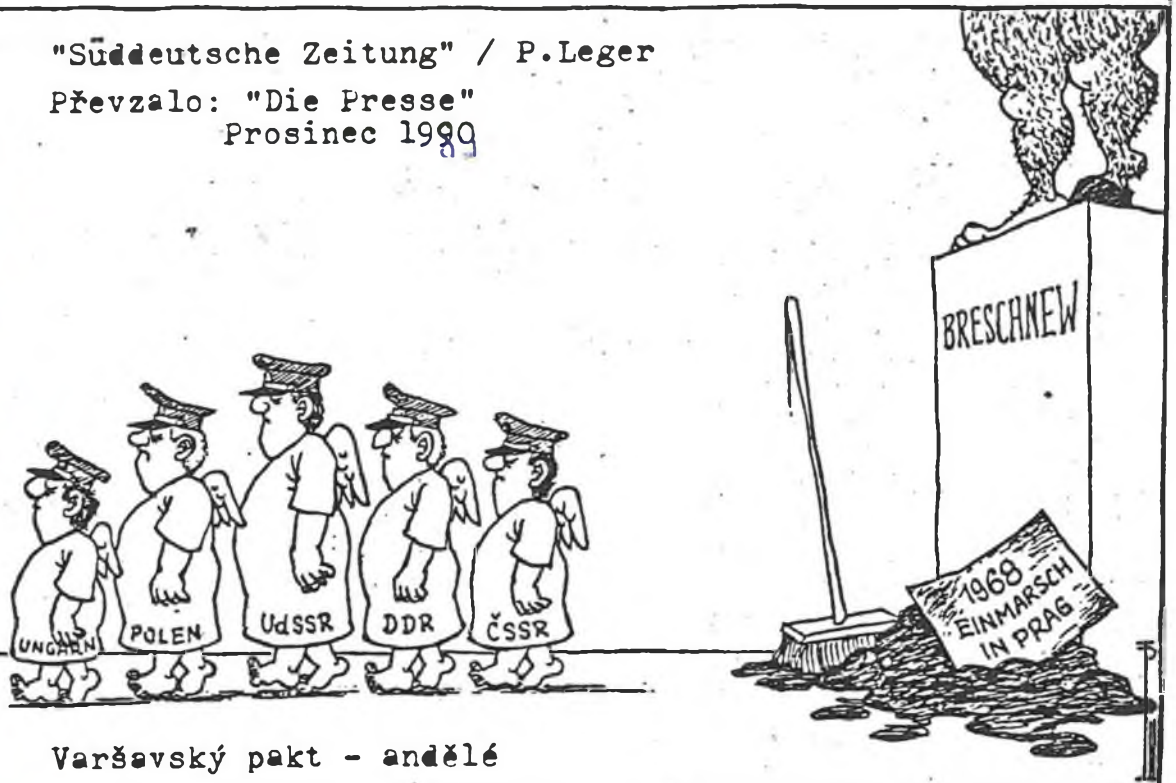

"Süddeutsche Zeitung" / P.Leger

Převzalo: "Die Presse"
Prosinec 1989

Varšavský pakt - andělé

Michail Suchobokov:

Ve šlechtných školách žáčci se učí
jak vládnout světu tělu i duši
jak se vyhnout katapultům děl
a sejít s cesty jenom na povel
brouzdat se obilím na cizím poli
mateřídoušku oplakat pro brambory
hebku a neškodnou paseku zvalet
vždyť je to klasický ruský balet
a navždy se rozejít se starou šlechtou
necudně ostouzet bankéře a bohy
vyprávět dokola o čertech s rohy
kteří jako první se Bohu postavili
a na tom základě pěstovat hodně býlí
v myslích dětiček.

13.2.1983

u v n ě t ě č í s l a :

1. Československý senát v exilu podporuje prohlášení "Několik vět".
2. Josef Volařík: Kdo po mně kamenem ...
3. Sjezd čs. části Polsko - československé solidarity.
4. Za vznik Radikální strany 1990.

Připravuje se: "Hombres" Věry Čáslavské.

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 7 č í s

Vydává: Vladimír Hajný, Čs.armády 34, 787 01 Šumperk
František Postupa, Sladkovského 699/II, Chrudim

THE CZECHOSLOVAK SENATE IN EXILE ČESKOSLOVENSKÝ SENÁT V EXILU

ALL CORRESPONDENCE TO:
THE CZECHOSLOVAK SENATE IN EXILE
10 BALFOUR STREET
CARLTON, N.S.W. 2218
SYDNEY - AUSTRALIA

Ref: C.j. 234 H.T. 19-11-89

Věc: Podpora prohlášení
"NĚKOLIK VĚT"

Presidium čs.senátu v exilu
přijalo návrh šefa informačního
oddělení Doc.Vl.Pumpy, udělit morální
podporu DOKUMENTU "NĚKOLIK VĚT"

Presidium jmenovaného senátu projednalo tento návrh a rozhodlo
podporovat tuto akci ve které se jedná o následující požadavky:

Propuštění politických vězňů;
neomezování shromažďovací svobody;
legalizace občanských iniciativ;
svoboda pro nezávislost kulturní a
novinářské činnosti;
respektování práv věřících;
veřejná a odborná diskuse o zamlčovaných udalostech
v nových dějinách Československa, včetně invaze pěti
států Varšavské smlouvy v srpnu 1968 a následně
"NORMALIZACE"!

V Sydney-Australia 17ty listopad L.P. 1989

Presidium čs.senátu v exilu.

Letouny britského království se v mohutných vlnách valí do nebe nad německými městy s ... a místo bomb shazují bedny s potravinami; této nebeské many se tam dole chápou hladoví - ženy, děti, všichni, i vojáci a ostatní, kdož na svých utrazených opascích mají napsáno "Gott mit uns" /Bůh s námi/.

Zde imaginace končí. Zhruba tak totiž by měl podle celkového vyznění dopisu L. Roskoveové v LD z 8.1. vypadat třeba odvetný úder britských RAF na exploze V-1 a V-2 v obytných čtvrtích Londýna a jiných měst, a ne ony vzdušné koberce z bomb, jimiž tisíce letadel pokrývaly jak průmyslové, tak i další německá otevřená města.

Dantovský obraz, vytvořený britskými explozivy, se mnoho nelišil od pozemského pekla po bombách německých.

A přece byl mezi nimi strašlivý rozdíl. Nacistické bomby množily původní zločin - crimen, britské byly nástrojem spravedlivé obrany - justice; clemencia - milosrdenství se snad tehdy ani neozývalo. "Kdo po mně kamenem, já po něm železem", i takový je bohužel zákon a pud sebezáchovy, protože vzepjaté ruce k barbarovi sotva na něho platí. Bohužel, opakují bohužel, že britské letectvo se chopilo odvety i podle "oko za oko, zub za zub" a bylo přinuceno použít zubu ještě většího. V souladu se všemi pravidly obranné logiky, etiky, práva zvykového a psaného od dávného práva římského až po dnešní vnitřní a mezinárodní, nešlo z britské strany o mstu, jen o ochranu lidského živočišného druhu.

Vybíraly si snad německé rakety jen anglické zbrojovky? Kolik dětských tělíček a starých kostí dědů a milujících matek bylo vyhrabáno z trosk dřívě tak přívětivých obydlí? Nacistický zločin byl totální, kolektivní; kolektivní musela být z velké části i odvěta i přes známé úzkostlivé snahy zachovat co nejvyšší míru humánnosti.

Nebyla to, víme, zdvořilostní výměna květin ani natrénovaných úsměvů na žádné straně.

Případ Anglie jsme vybrali jako jednu mozaiku z obrovské apokalypty druhé světové války. Za Winstona Churchilla se například zrodil symbol dvou vztyčených prstů do podoby V /Victoria - Vítězství/, nesmrtelného nabádání k odvaře a soustředěnému úsilí v produkci železa i mléka.

Bude kdy vznesen ještě požadavek, aby se lidé britských ostrovů Německu omluvil, existují-li mezi oběma už dlouholeté styky?

Budou o podobnou omluvu požádány také četné národy kdekoli na této velké planetě, jejíž tvář je však příliš malá, aby se na ní vystřídaly slzyxstamilionů zbídačelých, ponížených, znásilněných a pozůstalých po více než padesáti miliónech zabitých?

"Heims ins Reich" /Domů do říše/ zfanatizovalo málem všechny naše bývalé spoluobčany německé národnosti, jimž tento národ předtím nijak neubližoval. Kdo se oné pění u úst ubránil, ten v mnoha případech tady zůstal, někteří antifašisté šli příkladem a odstěhovali se dobrovolně první. Bylo jich málo, snad jen kolem jednoho sta tisíc oproti třem miliónům odsunutých. Bylo to jejich volání - vzpomenme - při němž šel mráz po zádech. "Heimsins Reich" Bylo zpočátku tak hlasité, že nejen vláda dr. E. Beneše, ale též Churchillova, Rooseveltova a Stalinova je vyslyšely. Byl to také první zvučný povel k velkému stěhování nejen národa německého, ale mnoha evropských se všemi stíny a delikty, jichž se lidský tvor dopouští k naší lítosti v době míru třeba i dnes.

Uplynulo čtyřicet hojivých let. Také varovných. Buďme proto - a prosme o to navzájem - skromnější ve své pýše a spekulacích po materiálním nadbytku, ať se žádné tragedie pod jakoukoli záminkou neopakovaly. Když už i vědomí včerejších obětí se naplnilo oduštěním, pak od něho nechtějme, aby si k tíži vzalo i vinu původce tak zlého činu.

Josef Volařík

Sjezd čs. části Polsko - čs. solidarity.

Již od konce 70. let působí v Poľsku a Československu neformální skupina aktivistů nezávislých iniciativ, která si vytkla za cíl prohlubování přátelství mezi národy našich zemí. Představitelé této skupiny byli pro svoji činnost v obou zemích persekvováni a lecky i vězněni. Byli mezi nimi Jacek Kuroň, Adam Michnik, Zbigniew Bujak, Václav Havel, Jiří Dienstbier a Ján Čarnogurský. V Praze proběhl ve dnech 13.-14.1.90 její sjezd. /VIA/

lettera radicale - lettre radicale - radical letter

Za vznik R a d i k á l n í s t r a n y 1990.

"Křehká, obdivuhodná strana, která se pro novou formu bytí zřekla všech hodnot. Je to strana klenoucí se nad národy a stranami, strana, kterou si stále naléhavěji vyžaduje politika a společnost našich dnů. Strana, která chce žít, která počítá v první řadě s těmi, co "nikdy" nebyli radikály, aby mohli být lepšími a hlubšími radikály ti, co jimi "vždy" byli." Těmito slovy zahájil v Radikálním rozhlasě Marco Panella kampaň předběžného vstupu do Radikální strany 1990!

Vyplňte připojenou přihlášku, aby nová Radikální strana 1990 skutečně vznikla!

17.11.89 v Praze zatčen i John Bok, člen Transnacionální Radikální strany a obviněn z napadení policisty. Proti tomu protestoval S.Stanzani.

1990

3

..... příjmení a jméno	o <u>Přihlašuji se do Transnacionální radikální strany na rok 1990</u>
..... ulice, číslo domu	o <u>Jako členský příspěvek zaplatím ..... na podporu těchto záležitostí:</u>
..... město PSČ	-Transnacionální radikální strana 1990
..... telefon věk	-Spojené státy evropské
..... zaměstnání	-Ochrana životního prostředí a ekosystému
..... znalost jazyků	-Antiprohibicionismus drog
..... strana, hnutí nebo svaz, jehož jsi členem	-Antitotalitarismus a lidská práva
..... datum	o <u>Jména a adresy osob, které by chtěly dostávat publikaci Radikální zprávy</u>
..... podpis	1... 2... 3... 4... o <u>V budoucnu si nepřeji, abyste mi poštu zasílali domů.</u>

Přihlášku vystřihněte a pošlete na tuto adresu: Budapest VIII., Tanács krt.11,
Tuza Andrea